

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 7298893120
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7298893120.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: ELMARK s.r.o. so sídlom v Košickej Polianke ul. č. 49, IČO: 31 666 736, proti povinnému: O. I., bytom A. č. 6, D., o vymoženie 3.172,84 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 1Er/367/1998, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. septembra 2017, č. k. 7CoE/156/2017-38, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“), uznesením zo dňa 07. júla 2015, č. k. 1Er/367/1998-24 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 03.02.1998 domáhal u súdneho exekútora vymoženiu svojej pohľadávky voči povinnému vo výške 3.172,84 Eur na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 13.11.1997, č. k. 1Rob 2554/97-15. Súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie dňa 20.02.1998.
2. Povinný žiadal zastaviť exekúciu z dôvodu, že právo oprávneného je premlčané. Exekučný titul mal nadobudnúť právoplatnosť pred 17 rokmi, a preto je exekúcia nevymáhateľná.
3. Súd prvej inštancie podľa ust. § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), ust. § 110, § 112 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že návrh na povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.1997 a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 03.02.1998, preto k premlčaniu práva nedošlo.

4. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, na odvolanie povinného, napadnutým uznesením z 25. septembra 2017, č. k. 7CoE/156/2017-38, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu vymáhanej pohľadávky. V zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka totiž premlčacia doba počas konania neplynie, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo na inom príslušnom orgáne, a to za predpokladu, že veriteľ v konaní riadne pokračuje. Návrh na výkon rozhodnutia, ktorým sa oprávnený domáha výkonu rozhodnutia, ktorým mu bolo priznané právo má pritom z hľadiska premlčania rovnaké právne dôsledky ako uplatnenie práva. Za riadne pokračovanie v konaní je pritom potrebné rozumieť, ak účastník svojimi procesnými úkonmi nebráni riadnemu priebehu konania. Oprávnený si uplatnil súdom priznané právo u súdneho exekútora návrhom na vykonanie exekúcie dňa 03.02.1998, preto premlčacia doba počas konania neplynula. Z obsahu spisu pritom nevyplývalo, že by oprávnený v začatom konaní nepokračoval. Vzhľadom na to, že povinný neuviedol iné skutočnosti, pre ktoré by bola vykonávaná exekúcia neprípustná, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu i prvoinštančnému súdu podal dovolanie povinný, lebo ich považuje za nesprávne a nezákonné. Dovolateľ tvrdí, že uviedol viacero dôvodov na zastavenie exekúcie, za ktorú zaplatil 150.000,- Sk., pričom exekúcia je vymáhaná dvojnásobne. Poukázal na svoje zdravotné postihnutie a invalidný dôchodok vo výške 125,- Eur.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (ust. § 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, nie je prípustné. Dovolací súd dodáva, že zákon č. 2/2017 Z. z., síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v ust. § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017, sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

9. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania, a to dňa 11. decembra 2017, osobne doručenému na súd prvej inštancie, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Prípustnosť dovolania povinného, preto nie je daná.

10. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd dovolanie povinného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.